

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko)
6. decembra 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Vec C-682/17)

(2018/C 112/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciálne otázky

1. Má sa zariadenie vyrábajúce produkt, ktorého výroba sa neuvádza v zozname činností podľa prílohy I smernice 2003/87/ES ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o emisiách“) (v tejto veci: výroba síry), a v ktorom sa zároveň vykonáva činnosť „spaľovania palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW“, na ktorú sa vzťahuje systém povinného obchodovania s emisiami podľa prílohy I smernice, považovať za „výrobcu elektrickej energie“ v zmysle článku 3 písm. u) smernice 2003/87/ES, ak sa v rámci doplnkovej prevádzky tohto zariadenia vyrába aj elektrická energia pre zariadenie a (malá) časť sa odovzdáva do verejnej elektrickej siete za odplatu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Ak sa zariadenie uvedené v prvej otázke považuje za výrobcu elektrickej energie v zmysle článku 3 písm. u) smernice 2003/87/ES, možno takémuto zariadeniu prideliť emisie za teplo podľa ustanovení rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ ⁽²⁾ aj vtedy, ak teplo spĺňa požiadavky uvedené v článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278/EÚ, ale nepatrí do žiadnej z kategórií uvedených v článku 10a ods. 1 tretieho pododseku, ods. 3 a 4 smernice o emisiách: teplo vznikajúce pri výrobe elektrickej energie spaľovaním odpadových plynov, diaľkové vykurovanie a vysokoúčinná kogenerácia?

3. Ak s ohľadom na odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku možno uvažovať o pridelení za teplo vyrábané v zariadení žalobkyne:

Považuje sa CO₂, ktorý sa do ovzdušia uvoľňuje pri spracovaní zemného plynu (v podobe kyslého plynu) v takzvanom Clausovom procese, pri ktorom sa CO₂ ako prirodzená súčasť zemného plynu oddelí zo zlúčeniny, o takú emisiu, ktorá v zmysle článku 3 písm. h) prvej vety rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ vyplýva z procesov uvedených v článku 3 písm. h) bode v)?

- a) Môžu v zmysle článku 3 písm. h) prvej vety rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ „vyplývať“ emisie CO₂ z procesu, pri ktorom sa CO₂, ktorý sa v prirodzenej podobe nachádza v surovine, fyzikálne oddelí zo zlúčeniny a uvoľní do ovzdušia, pričom v rámci prebiehajúceho procesu nedochádza k vzniku ďalšieho kyslíčnika uhličitého alebo si toto ustanovenie nevyhnutne vyžaduje, aby CO₂, ktorý sa uvoľňuje do ovzdušia, vznikol po prvýkrát až ako výsledok procesu?
- b) Dochádza v zmysle článku 3 písm. h) bodu v) rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ k „použitiu“ suroviny s obsahom uhlíka, keď sa v rámci takzvaného Clausovho procesu použije zemný plyn z prírodných zdrojov pri výrobe síry, a v tejto súvislosti sa do ovzdušia uvoľní kyslíčnik uhličitý, ktorý je prirodzenou súčasťou zemného plynu, pričom kyslíčnik uhličitý sa ako prirodzená súčasť zemného plynu nepodieľa na chemickej reakcii, ku ktorej dochádza pri procese alebo si pojem „použitie“ nevyhnutne vyžaduje, aby sa uhlík podieľal na prebiehajúcej chemickej reakcii, resp. aby bol pre túto reakciu dokonca potrebný?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku: ak zariadenie, ktoré patrí do systému povinného obchodovania s emisiami spĺňa jednak požiadavky pre pridelenie podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla a jednak požiadavky pre pridelenie podzariadeniu spojenému s emisiami z procesov, ktorý z týchto štandardov sa má uplatniť pri pridelovaní bezplatných emisných kvót? Má nárok na pridelenie podľa referenčného štandardu tepla prednosť pred nárokom na pridelenie podľa emisií z procesov alebo má nárok na pridelenie podľa emisií z procesov z dôvodu špeciality prednosť pred referenčným štandardom tepla a referenčným štandardom spaľovania?

⁽¹⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mím. vyd. 15/007, s. 631).

⁽²⁾ 2011/278/EÚ: Rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)
8. decembra 2017 – Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Vec C-688/17)

(2018/C 112/16)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bayer Pharma AG

Žalovaní: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa výraz „poskytnúť [...] primeranú náhradu“ nachádzajúci sa v článku 9 ods. 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že členské štáty by mali stanoviť normy hmotného práva týkajúce sa zodpovednosti strán, ako aj výšky a spôsobu náhrady škody, podľa ktorých súdy členských štátov môžu žalobcovi nariadiť, aby poskytol žalovanému náhradu škody spôsobenú predbežným opatrením, ktoré neskôr súd zrušil alebo ktoré neskôr stratilo účinky v dôsledku skutku alebo opomenutia konania zo strany žalobcu, alebo v prípadoch, kedy súd neskôr zistil, že vôbec nedošlo k porušeniu alebo ohrozeniu práva duševného vlastníctva?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, bráni článok 9 ods. 7 uvedenej smernice právnej úprave členského štátu, podľa ktorej by sa na náhradu škody uvedenú v tomto ustanovení smernice mali vzťahovať všeobecné pravidlá členského štátu týkajúce sa občianskoprávnej zodpovednosti a náhrady škody, podľa ktorých súd nemôže nariadiť žalobcovi nahradiť škodu spôsobenú predbežným opatrením, ktoré sa neskôr ukázalo ako nedôvodné v dôsledku neplatnosti patentu, pokiaľ táto škoda bola spôsobená tým, že žalovaný nekonal tak, ako by sa od neho vo všeobecnosti očakávalo v danej situácii, alebo pokiaľ bol žalovaný zodpovedný za škodu z uvedeného dôvodu, za predpokladu, že žalobca pri podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia konal tak, ako to možno všeobecne očakávať v danej situácii?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mím. vyd. 17/002, s. 32.